

Busquets

T'han donat el premi Llibreter, a tu que no ets de premis ni de medalles. Segurament, les millors recompenses són les que arriben a aquella gent que se les ha treballat sense anar a pidolar res. La meva enhorabona i per molts llibres. Que els llibreters de tot Catalunya t'hagin triat és un dels reconeixements més sincers que hi pot haver; al capdavall, són la gent que després t'hauran de recomanar als lectors, i s'hi juguen el prestigi i la botiga. Fa patxoca, la veritat.

El teu cas, Blanca Busquets, no és gaire típic. Vas començar tard a publicar, i t'has hagut d'obrir camí amb la modèstia per segell i la feina per bandera. No t'han regalat res, has dedicat hores i hores a la teva vocació madura, i t'hi has jugat totes les estones lliures, cada esforç estalviat, per fer una obra de pes. El premi t'ha vingut per *La nevada del cucut*, un llibre que t'ha sortit de molt endins i que ara serà vist d'una altra manera. És un orgull tenir a prop escriptores com tu, que saben el que vol dir picar pedra.

Això no significa que rebutgis la teva hora de gràcia. Em consta que l'aprecies i que la celebres, i fins i tot que et fa sentir eufòrica. Però també em consta que d'aquí a poc et tornaràs a tancar al teu santuari de sempre amb els teus personatges i la teva perseverança, i començaràs de nou a picar el granit. Sense pausa, sense pressa, amb humilitat. És així com es fa avançar una obra, és així com es construeix una cultura, és així com es captura la glòria d'aquest món. No hi ha cap altre camí sòlid.